

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság
Mfv.II.10.497/2009/4.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a ... jogtanácsos által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen illetmény különbözet megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 31.M.3670/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.944/2008/4. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.944/2008/4. számú ítéletét - a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 31.M.3670/2007/6. számú ítéletére kiterjedően - hatályon kívül helyezi és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az alperes felülvizsgálati eljárás költségét 10.000 (Tízezer) forintban állapítja meg.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2001. január 1-jei hatállyal került kinevezésre a ... Rendőr-főkapitányság ... Rendőrkapitányság K. Osztály ... Alosztály állományába járőrvezető beosztásba.

A felperes a szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében a 2004. augusztus 1-je és 2006. október 15-e közötti időszakra illetmény különbözet megfizetésére kérte kötelezni az alperesként megjelölt ...-t.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 31.M.3670/2007/6. számú ítéletével - a keresettel egyezően - marasztalta az alperest.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes - a kapitányságvezető szóbeli megbízása alapján - 2004. augusztus 1-jétől az I. Osztályon szabálysértési előadói feladatokat végzett, eredeti beosztása szerinti járőr feladatait nem látta el, ezért a Hszt. 50. § (3) bekezdése szerinti illetményre volt jogosult.

A per alperesét illetően a Hszt. 196. § (4) bekezdése alapján annak tulajdonított jelentőséget, hogy a keresetlevél beadása időpontjában a felperes az alperes állományába tartozott.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.633.944/2008/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperest terhelő marasztalás összegét leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a fellebbezésnek az alperes személyét kifogásoló előadásával kapcsolatban helytállónak találta az elsőfokú bíróság értelmezését, kifejtve, hogy a felperes igénye az alperessel szemben volt érvényesíthető, mivel a felperes a kereset benyújtásakor már az alperesi jogelőd, az R. állományába tartozott.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében tartalma szerint az eljáró bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes igénye a korábbi munkáltatónál fennállt szolgálati viszonya alatt keletkezett és azt a korábbi állományilletékes parancsnok bírálta el. Az a körülmény, hogy a felperes szolgálati helye áthelyezés folytán megváltozott, nem jelenti, hogy a felperes igénye is „átszállt” az új munkáltatóra. A B. és az alperes önálló feladat és hatáskörrel rendelkező, az O. irányítása alá tartozó, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, ezért a korábbi munkáltatóval szemben fennálló követelést illetően az alperesnek nincs helytállási kötelezettsége.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a Hszt. szövegéből és a módosító törvény indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy a jogalkotó célja az volt, hogy a hivatásos állomány tagja kizárólag azzal a jogi személlyel szemben érvényesíthesse követelését, amelynek állományába a kereset megindításakor tartozik, függetlenül attól, hogy a sérelmezett döntést mely szerv hozta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők miatt alapos.

A felülvizsgálati eljárásban irányadó, nem vitatott tényállás szerint a felperes keresetben érvényesített követelése a ... Rendőr-főkapitánysággal fennálló szolgálati viszonya alatt keletkezett, illetmény különbözet tárgyában előterjesztett szolgálati panaszát ... Rendőrfőkapitánya bírálta el.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 196. § (4) bekezdése értelmében a keresetet a hivatásos állományú azzal a jogi személynek minősülő szervvel szemben indíthatja meg, amelynek vagy az irányítása alá tartozó szervezeti egységnek az állományába tartozik, akkor is, ha a keresettel megtámadott döntést nem a szervet irányító állományilletékes parancsnok hozta.

A Hszt-t előbbi tartalommal módosító 2005. évi I. törvény 19. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a szolgálati viszony egyik sajátossága, hogy a bíróság előtt megtámadható munkáltatói intézkedéseket gyakran nem az állományilletékes parancsnok, hanem magasabb szintű elöljáró (vezető) hozza meg. A rendelkezés szerint annak a szervnek a székhelye szerinti munkaügyi bírósághoz kell benyújtani a keresetet, amelyik szervnek az állományába tartozik a hivatásos állományú.

A jogszabályi módosítás célja tehát az volt, hogy az érintett keresetét a fegyveres szervben belül akkor is azzal a munkáltató (fegyveres) szervezeti egységgel szemben érvényesítse, amelynek állományába tartozik, amennyiben a hivatásos szolgálati viszony sajátossága folytán a szolgálati panasz elbírálására a fegyveres szerv egy magasabb elöljárója volt jogosult. Az idézett rendelkezés azonban az igény keletkezése, esedékessége időpontjában fennálló helyzetre vonatkozik, ellenkező értelmezés oda vezetne, hogy a szolgálati viszony megszűnése esetén a kereset - valamely fegyveres szerv állományába tartozás hiánya folytán - bíróság előtt nem lenne érvényesíthető.

Ebből következően amikor a szolgálati panaszt az állományilletékes parancsnok bírálja el, a munkáltatót terhelő bizonyítási kötelezettségre is figyelemmel nincs jogi indoka annak, hogy a keresetet más szervezeti egységgel szemben kelljen megindítani, mint amely szervezeti egységgel fennállt jogviszonyból ered a perbeli követelés.

A kifejtettekre tekintettel a felperes keresetét nem az ellen indította meg, akivel szemben az igény keletkezett, ezért a felperest a Pp. 64. § (2) bekezdésére figyelemmel fel kellett volna hívni a helyes alperes megjelölésére, amit a elsőfokú bíróság téves álláspontjánál fogva elmulasztott.

Ez azonban az érdemi elbírálásra kiható olyan súlyos eljárási szabálysértés, ami a felülvizsgálati eljárásban már nem pótolható,

mivel arra a Pp. 64. § (2) bekezdése szerint csak az elsőfokú eljárásban van lehetőség. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a munkaügyi bíróság ítéletére kiterjedően a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Az új eljárásban - a Legfelsőbb Bíróságnak az alperes személyét illetően most részletezett jogértelmezésének megfelelően - a felperest fel kell hívni a megfelelő alperes megjelölésére.

A Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati eljárási költségét csupán megállapította azzal, hogy arról az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2010. június 9.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő